

Juni 2022

Den senaste månaden har vi inom projektet *Samlande tankar/Collecting Thoughts* haft det fjärde och sista expertråds-mötet för år 1, hållit den tredje läscirkeln och genomfört ett publikt samtal mellan konsthistorikern och forskaren Åsa Bharathi Larsson och residencekonstnären Munish Wadhia.

För det fjärde expertråds-mötet, måndagen 23 maj, besökte vi friluftsmuseet Torekällberget i Södertälje. Vi introducerades till institutionen och deras samling av Susanna Lovén och Eva Hakanen. Under mötets fyra timmarna delade vi erfarenheter kring gemensamma utmaningar och frågor kring processer för att förvärva en samling, samt kreativa och fruktbara sätt att aktivera berättelserna som finns däri. Ett besök som detta, möjliggör ett utbyte av institutionella utmaningar, frågor och lärdomar samt öppnar upp för ett djupare samarbete. Även om vi inte arbetar och samlar samma typer av föremål, kan vi genom ett utbyte se möjligheter för samlingar att berätta historier ur olika perspektiv och genom att ringa in de dominerande berättelserna avslöjar vi de historier som utelämnats.

Texten till den tredje läscirkeln hade titeln *An(other) Invitation to Epistemological Humility: Notes to a Self-Critical Approach to Counter-knowledges* och är skriven av Otto Maduro för antologin 'Decolonizing Epistemologies: Latina/o Theology and Philosophy' redigerad av Ada Maria Isasi-Diaz och Eduardo Mendieta. I denna text kommer kunskap och sanning i skärskådan, vi uppmanas att närma oss både på dekoloniala sätt och att betrakta "epistemologisk ödmjukhet" som metod. Maduros epistemologiska ödmjukhet rymmer bland annat föreställningen att nuvarande kunskapsförståelser är kända och skapade i asymmetriska maktrelationer. Jag tror att *Samlande tankar/Collecting Thoughts* erkänner och agerar med detta axiom i åtanke.

När skapandet av en ny samling står på spel (och därmed ytterligare ett system för kunskapsorganisation), får Maduros axiom mig att fundera över vilken kunskap som kommer att samlas in och vilka asymmetriska maktrelationer som kommer att undvikas och vilka är vi dömda till, vare sig medvetet eller inte, att återskapa? Det här är kanske inte det viktigaste. Kanske viktigare är att acceptera att den insamlingspolicy vi skapar för närvarande, skapas mitt i skeva maktrelationer och kommer att praktiseras och fortsätta att verka i en värld av sådana maktrelationer. Om vi accepterar att detta är uppgiften, då är frågan för mig, vilken typ av flexibilitet och motståndskraft som bör programmeras in i en sådan politik så att dess normkritiska perspektiv råder? Maduros axiom, uppmaningar och en suck, en upplåsning av käkarna och en avslappning av axlarna och leder oss till att ställa olika frågor.

Maduro skriver dessutom:

Alla epistemologiska problem är samtidigt politiska och etiska problem. Alla politiska problem är samtidigt etiska och epistemologiska problem. Alla etiska problem är samtidigt politiska och epistemologiska problem. Faktisk maktdynamik, våra ansträngningar mot kunskap och vårt ansvar gentemot vår planet och alla våra medvarelser är intrikat sammanflätade med varandra.

Detta axiom är ett som konstnären Munish Wadhia på något sätt konsekvent arbetar med och avslöjar i sin praktik och forskning kring kolonialhistoria som återspelas i visuell kultur. Hans samtal med konsthistorikern och forskaren Åsa Bharathi Larsson, kring hans forskning under hans tid som *Samlande tankar/Collecting Thoughts* residencekonstnär visade bland annat förgrunden av Sveriges "koloniala minnesförlost" och raderingen, i det kollektiva minnet, av Sverige som kolonialspelare. Åsa konstaterar att även om arkivmaterial, inklusive tryck, kan berätta en kolonial historia gör avsaknaden av att namnge vissa arkiv som "koloniala arkiv" i Sverige att ett annat narrativ kring den nationella identiteten växer fram. Jag ser fram emot att dela detta samtal med dig i en kommande publikation som dokumenterar år 1 av *Samlande tankar/Collecting Thoughts*.

Tack för att du läser.

Vänligen,
Mmabatho Thobejane
Processledare och curator